

D ů v o d y:

Napadené usnesení je v souladě se stavem věci a zákonnými předpisy a stačí odkázati k jeho správnému odůvodnění. Dlužník Václav G. byl dříve, jak to z exekučního titulu najevo vychází, stolařem v K. a dlužné pojistné jest ještě z doby, kdy tuto živnost provozoval. Na Ruženě G. bylo vymáháno pojistné z důvodu ručebního podle § 170 poj. zák. Exekuce je vedena na plat, který přísluší »povinné straně« (patrně prvému dlužníku) jako řidiči auta u Hospodářského družstva pro okres K., a je tedy zřejmé, že pojistné, o kteréž jde, nebylo vyměřeno ze služebního příjmu předmětnou exekucí postiženého. Není-li tomu tak, pak nelze o tom mluvit, že běží podle § 4 zákona čís. 314/1920 sb. z. a n. o exekuci k vydobytí částky na pojistném — veřejné dávce na roveň postavené —, jež byla vyměřena ze služebního příjmu, t. j. patrně toho příjmu, který je předmětem exekuce.

Čís. 12959.

Vklad vnuceného práva zástavního nelze povolit v poznamenaném pořadí, třebaže bylo k žádosti připojeno usnesení o poznámce pořadí. Byl-li přes to vklad v poznamenaném pořadí povolen a nebyl-li proti tomu podán opravný prostředek, nastává formální právní moc zápisu a jest na zadním věřiteli, aby se odporem při rozvrhovém roku domáhal soudního výroku o materiální neplatnosti zápisu a důsledkem toho nepřiznání pohledávky dotyčného věřitele v požadovaném pořadí. Pokud zadní věřitel tak neučinil, brání formální právní moc zápisu soudci při rozvrhu nejvyššího podání, by k této neplatnosti přihlížel z úřadu.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, R II 419/33.)

V rekursu proti rozvrhovému usnesení uplatňoval zadnější knihovní věřitel, že neměla býti předchozímu knihovnímu věřiteli přikázána pohledávka v pořadí poznámky pořadí, ježto šlo o vnucené zástavní právo. Rekursní soud nevyhověl rekursu. D ů v o d y: Podle § 234 prvý odstavec, ex. ř. jsou účastníci tam uvedení jen v mezích práva, které jim přísluší podle § 213 ex. ř. k odporu, oprávnění napadati rozvrhové usnesení, avšak k důvodům odporu, které mohly býti k platnosti přivedeny, ale při rozvrhovém roku nebyly předneseny, nelze přihlížeti. Stěžovatel nebyl sice podle spisů přítomen při rozvrhovém roku, ale, chtěl-li uplatnit své silnější právo proti věřiteli podle pořadí předcházejícímu, měl se dostavit a vznést odpor, což však neučinil. Rozvrhové usnesení odporuje v napadené části knihovnímu stavu, naopak jest s ním v soulahu. Lze ovšem přisvědčiti stěžovateli, že v poznámce pořadí nelze vložiti vnucené zástavní právo, avšak nepodáním opravného prostředku proti usnesení o vnucený vklad zástavního práva nastává formálně právní moc toho usnesení a zápisu, avšak nezakládá jeho materiální platnost a poškození věřitelé jsou oprávněni k odporu. Z úřadu nelze k tomu

přihlížeti, ano formálně usnesení o vkladu nabylo již právní moci (čís. 11.109 sb. n. s.). Nebyly proto porušeny velící předpisy zákona, pak-li první soud ve shodě s knihovním stavem vydal rozvrhové usnesení v napadené části.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vklad vnučeného práva zástavního nelze sice povolit v poznamenaném pořadí, i když bylo k žádosti připojeno usnesení o poznámce pořadí (sb. n. s. čís. 11.109, 7941, 4152, plen. rozhodnutí sb. n. s. čís. 3266). Byl-li přes to vklad v pořadí tom povolen a nebyl-li proti tomu podán opravný prostředek, nastává formální právní moc zápisu a jest na zadním věřiteli, by se odporem při rozvrhovém roku domáhal soudního výroku o materiální neplatnosti zápisu a důsledkem toho nepřiznání pohledávky dotčeného věřitele v požadovaném pořadí. Pokud zadní věřitel tak neučinil, brání formální právní moc zápisu soudci při rozvrhu nejvyššího podání, by k této neplatnosti přihlížel z úřadu (§ 216 čís. 4 ex. ř.). Ježto se rekurent k rozvrhovému roku nedostavil a odpor podle § 213 ex. ř. nevzněl, nebyl k rekursu ani oprávněn (§ 234 (1) ex. ř.), neboť nešlo o porušení velícího ustanovení zákona, k němuž bylo by přihlédnouti z úřadu.

Čís. 12960.

Člen bytového družstva a čekatel domku jest povinen zapraviti rozdíl mezi nižším nájemným provisorním, jež bylo sice schváleno valnou hromadou, ale bylo podmíněno schválením ministerstva sociální péče, jehož se mu nedostalo, a vyšším nájemným, stanoveným v § 57 vládního nařízení ze dne 21. května 1921, čís. 191 sb. z. a n., a to i za dobu, kdy již nebyl čekatelem, ani členem družstva, obýval-li i pak domek.

(Rozh. ze dne 26. října 1933, Rv II 173/32.)

Žalobce byl členem žalovaného družstva až do konce roku 1927, kdy z družstva vystoupil. Proti žalobě o vrácení vkladu namítlo žalované družstvo započtením řadu vzájemných pohledávek, mezi nimi i pohledávku na doplatek nájemného, ježto žalobce obýval byt za provisorní nájemné, jež bylo nižší, než nájemné, stanovené v § 57 nařízení čís. 191/1921 sb. z. a n. Procesní soud první stolice přiznal žalobci nárok na vrácení vkladu, uznal však po právu i pohledávky namítané započtením a důsledkem toho žalobu zamítl. Odvolací soud k odvolání žalobce napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Žalované družstvo právem požaduje na dovolateli nájemné z domku čp. 454 v Ř. ve výši, stanovené podle § 57 vládního nařízení ze dne 21. května 1921, čís. 191 sb. z. a n. za celou dobu, po kterou dovolatel